

Progressie...

Verhaal geschreven op: 15-04-2015

Gisterochtend mocht ik mij om 8:30 uur 's ochtends melden in het ziekenhuis De Gelderse Vallei in Ede voor een dagopname. Ik meldde mij dus bij de centrale receptie, zij gaven aan dat ik naar twee mensen achter een tafel in de hal mocht lopen en me daar moest melden. Zo gezegd, zo gedaan. Mijn naam stond op de lijst gelukkig en een van de twee vroeg of ik mee wilde lopen naar de afdeling. Ik mocht naar de tweede etage, A2 om precies te zijn. Die man gaf aan dat ik daar in de wachtruimte plaats mocht nemen. Na twee minuten kwam die man echter weer terug; hij had me naar de verkeerde afdeling gebracht... Ik moest wel op de tweede etage maar in een andere vleugel zijn. Wederom mocht ik plaats nemen in de wachtruimte, echter zat ik onder een bord 'cardiologie'. Ik vond dat wel wat vreemd. Na ongeveer 10 minuten kwam iemand van de verpleging vragen of ik al geholpen werd. Nee dus... Zij gaf aan dat als iemand gebracht werd, dit ook altijd gemeld werd. Rare situatie in ieder geval!! Gelukkig werd ik naar een kamer gebracht waar een bed voor mij klaar stond. Ik bleek verder ook niet op de afdeling cardiologie te liggen maar op "interne geneeskunde/nefrologie"; de goede afdeling dus! Met een van de verpleegkundige werd de gehele anamnese doorgenomen. Dat duurde bijna 20 minuten; veel vragen!! Daarna begon de 'behandeling'; ik mocht (startend om ongeveer 9:00 uur) beginnen met twee uur platliggen. En dan dus ook echt helemaal plat. Horizontaal. Best vervelend in 't ziekenhuis; je ziet niks van wat er om je heen gebeurt! Tijdens deze twee uur 'wachten', werd regelmatig mijn '[pijnscore](http://www.neuropathie.nu/vragenlijsten/numerieke-schaal-voor-pijn-nrs.html "Uitleg Pijnscore")' gevraagd en genoteerd. Ook werd er een naaldje voor een infuus geprobeerd te zetten, zodat ze mij daardoor de plasmedicatie konden toedienen. Na 3 mislukte pogingen zat het infuusnaaldje eindelijk...
    De pijn liep, ondanks de Tramadol die ik genomen had op van 3 tot 6. Tussendoor moest ik nog plassen en omdat ik plat moest blijven liggen, ging dat via een urinaal. Heel fijn. NOT... Wel handig om te zien hoeveel ik moest plassen; 700ml. Daarna kreeg ik rond 11:00 uur via het infuus wat medicatie toegediend; ik dacht dat ik plaspillen zou krijgen, maar dit was dus geen pil maar een vloeistof rechtstreeks in de bloedbaan. Dat spul werkt als 'n malloot! Binnen een uur stond mijn blaas op knappen; wederom via de urinaal en ik kwam nipt boven de liter (!) uit. Nu weet ik dat ik een enorme zeikerd ben, ook gezien mijn werk, maar deze liter was toch wel een mooi bewijs hiervan! Voordat ik moest plassen, liep de pijnscore op tot 7. En na het plassen nam dit weer af tot 3. Daarna liep gedurende de volgende uren de pijnscore weer op tot 6/7 totdat ik weer moest plassen; toen nam 't weer af. Gelukkig hoefde ik het laatste deel niet meer plat te liggen en was ik ook weer mobiel; ik mocht gelukkig ook gewoon op het toilet plassen en weet daarom niet hoeveel ik de laatste keer geplast heb. Minder dan die liter van daarvoor in ieder geval. Daarna werd nog elk uur mijn pijnscore bijgehouden en om 17:15 kwam de arts nog even langs; ik heb al een poli afspraak bij mijn behandelend arts staan voor 15 juni, maar ik vond dat te lang duren om dan pas de conclusie van dit onderzoek te horen. De zaalarts zou vandaag (woensdag) met mijn behandelend arts overleggen (mijn behandelend arts bleek gisteren niet aanwezig) en als het goed is word ik komende week gebeld en/of krijg ik per post een nieuwe uitnodiging voor een poli bezoek voor de uitslag. Mijn gevoel zegt in ieder geval: De pijn loopt op naarmate ik langer wacht en neemt (vrijwel) direct af na plassen. Mijns inziens (en ik ben geen arts...) zou dit dus best wel eens kunnen wijzen op obstructie; nu hopen dat de urologen dit ook inzien en dat zij dan eindelijk die dubbel-j katheter willen gaan plaatsen, zodat ik van mijn pijn af ben en eindelijk verder kan! Nog heel even geduld dus!! Ohja; in mijn vorige blog schreef ik dat ik op zoek ging naar een buikband. Maar dan niet voor een zwangere man... ;-)) Ivo; dank voor het aanbod van die niergordel voor de motor, maar dat is niet meer nodig. Ik heb een "Rompbandage" aangeschaft (60 euro...) maar dat ding werkt echt goed! Dat levert precies de juiste druk op de juiste plek! Ik zit dan niet meer als 'n Al Bundy op de bank. Na het aanschaffen van die band heb ik 'm echter een week niet om kunnen doen; door de verdovingen die de arts onder de huid zette, heb ik een week lang een blauwe plek op de plek van de naald gehad. Het blauwe begint nu weg te trekken, de pijn van de blauwe plek is gelukkig al wat langer weg, maar door dat gevoel was die Rompbandage op die plek erg vervelend. Nu afwachten op reactie van de arts/uitnodiging vanuit het ziekenhuis en ik hoop dat dat snel komt en dat ik eindelijk weer verder kan!!